

glade amatører udviser i kunstnerisk udfoldelse i Danmark, er det et område, der betyder noget, ikke alene for den personlige udvikling, men også for fællesskabet.

Det at arbejde sammen i teater- og musiske projekter og andre sammenhænge er givtigt for ens egen udvikling og samarbejdsevne. At indgå i en skabende proces er for de fleste mennesker en stor oplevelse, der gang på gang kan få selv den mest ukoncentrerede person til at fordybe sig og finde en indre ro, der kan komme til udtryk i et kunstnerisk stykke arbejde.

Det er snart sagt inden for alle genrer, at det drejer sig om at kunne bruge sin kreativitet på en givtig måde. Derfor mener vi, at det at kunne være en glad og sund amatør er utrolig vigtigt.

Ikke alle, som har en kunstner i maven, skal være kunstnere, selv om vedkommende mange gange selv tror, at lige præcis den pågældendes eget talent er ganske unikt. Det er det også ud fra ens egen betragtning, men det er jo ikke altid den måde, omgivelserne ser det på.

Det kulturelle, frivillige arbejde har det faktisk rigtig godt i Danmark. Det at kunne skabe noget selv og deltage aktivt er jo noget, som mennesket har gjort siden dets oprindelse. Før i tiden var det for at overleve, nu er det for at udfolde sig, og det bliver så også mange gange til glæde for omgivelserne, som kan se det på de færdige produktioner.

Men når det så er sagt, mener vi, at det sandelig ikke er alle, som kan blive professionelle. Det er ikke alle forundt at have et så stort talent, at man vil kunne leve af det, som jeg mener er udgangspunktet i definitionen af at være professionel. Der vil være mange, der er uenige med mig i dette synspunkt, men det er min fulde overbevisning, at hvis man kan leve af sin kunstneriske udfoldelse, så er det, fordi man har noget at byde på, som har interesse, og som er så unikt, at andre har lyst til at bruge penge på det.

Kl. 12.40

Lige siden Kulturministeriet i 1961 med socialdemokraten Julius Bomholt blev opfundet, har man mere eller mindre ment, at det har været en menneskeret at modtage støtte til snart sagt alting.

Jeg vil til dels kunne stille mig sympatisk over for, at nogle genrer er nødt til at have en hjælpende hånd med på vejen. Det kan være formålstjenligt at kunne søsætte projekter med støtte, som ellers ikke kunne være søsat, for senere hen at kunne nå i land og vinde gehør. Men den mæcenvirksomhed, som staten i de seneste 30-

40 år med overbudsfinansiering for kunstnere har stillet til skue, er ikke en kop te, Dansk Folkeparti ynder.

Ikke at vi skal have skudt i skoene, at vi på nogen måde er kulturfjendske, tværtimod. Som tidligere pointeret mener vi, at det niveau, som kunsten og støtten har på nuværende tidspunkt, er udmærket, men derfor er det ikke ensbetydende med, at vi ikke kan diskutere, om omfanget af støtten til det frivillige arbejde har det rette niveau.

Det arbejde, som Amatørernes Kunst og Kultur Samråd har gjort, har vi stor respekt for, og vi håber også, at de i fremtiden vil fortsætte deres samarbejde bl.a. med Dansk Amatørteaters Samvirke og mange andre.

Vi skal heller ikke glemme, at den udviklingspulje, som blev iværksat af kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen i 2000, var en 3-årig bevilling på 4 mio. kr., som aldrig nogen sinde har været tænkt som en permanent løsning af kulturpolitikken i Danmark. Det var ment som en mulighed for at kunne skyde forskellige projekter i gang, og jeg kan ud af rapporten læse, at der overhovedet ikke har været nogen som helst form for hånd i hanke med principper og retningslinjer, når der skulle uddeles midler. Det kan så være, hvad det være vil, for udviklingspuljen har været et forsøg med relativt stor succes og har været ment som et skub til, at de projekter, der var bevilget penge til, var projekter, som man selv kunne fortsætte.

Stort set mener Dansk Folkeparti, at den frivillige politiske aktivitet på det kulturelle område og også i sportens verden for så vel børn som voksne trives i bedste stil, og vi agter at fortsætte den gode og kreative linje.

Carina Christensen (KF):

Der er i dag utrolig mange mennesker, som i deres fritid deltager i frivillige kulturelle aktiviteter. Det er ikke mindst til gavn og glæde for dem selv, men det er sådan set også til gavn for vores samfund som helhed.

For den enkelte har det at deltage i det frivillige kulturliv ofte stor betydning for selvbevidstheden og også for livskvaliteten. Man får mulighed for at opdage, at man måske har nogle nye evner og måske også nogle gode talenter, og man oplever også glæden ved at være i et fællesskab med andre mennesker, som har samme interesse som en selv. Mange stifter nye venskaber igennem de kulturelle aktiviteter, ligesom man også får mulighed for at møde mennesker fra